

SIVENI TATRANSKÝCH VOD

Václav Dyk - Sylva Dyková

Při průzkumu ryb Štrbského plesa jsme získali i materiál dokonale zde aklimatizovaných sivenů amerických (*Salvelinus fontinalis* Mitchill 1815). Jejich původ bezpochyby nelze dnes již zjistit, podobně jako je tomu u sivenů Mořského oka na polské straně; obě uvedené aklimatizace jsou však bezpečně již staršího data. S ohledem na úkoly Tatranského národního parku bylo možné orientačně zpracovat jen menší počty těchto ryb různých věkových tříd (1954-1956).

V r. 1962 při srpnové revizi stavu tatranských vod pro plán dalšího rozvoje národního parku jsme s Bališem zjistili výskyt sivena amerického i v bystřině Javorince pod Podspády a místní lesník Špitzko potvrdil, že v tomto úseku říčky žijí již řadu let.

Vzhledem k tomu, že ze slovenských vod nebyla zatím uveřejněna žádná studie o aklimatizovaných sivenech, publikujeme zde charakteristiku populací trvale žijících a rozmnožujících se bez pomoci člověka v uvedených lokalitách.

O sivenech aklimatizovaných v českých a moravských vodách je více zpráv. Lze odkázati na F r i č e, Š á m a l a, Š i m k a, V o l f a, O l i v u, D y k a (viz seznam literatury). V žádné z citovaných prací nejsou však doklady o pozoruhodnější velikosti sivenů, jakou jsme zjistili v Štrbském plese; jeho populace je v tomto směru značně pozoruhodná. Siveni z Javorinky jsou vzhledově značně shodní se siveny pramenů Černého potoka v Hrubém Jeseníku (D y k, 1963).

Tatranské siveny nutno dnes považovat za organickou součást rybí zvěřeny Štrbského plesa a jedné bystřiny javorinské části Tater, takže zasluhují i plné ochranné pozornosti.

Zpracování materiálu

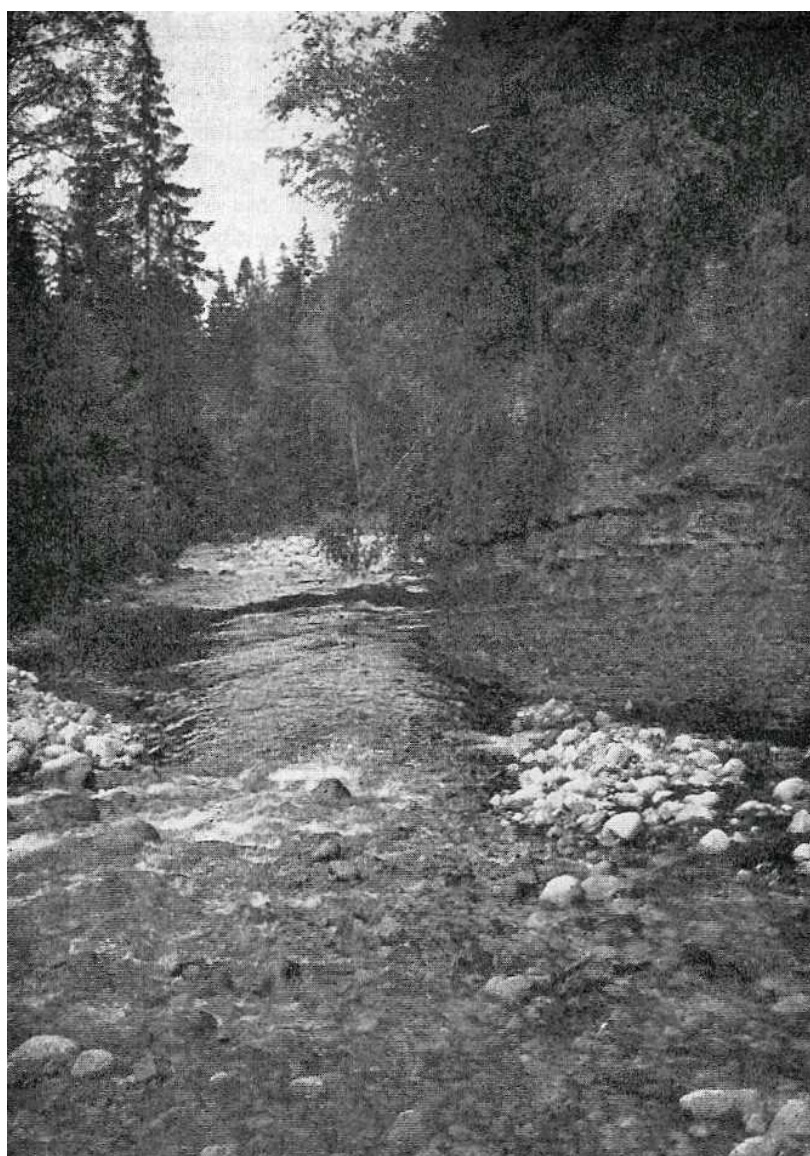
Chycené siveny jsme proměřili čerstvé metodou F. A. S m i t t a (viz tabula metrica), zjistili jejich pohlaví, potravu, cizopasníky a pro srovnání se znaky jiných populací jsme spočítali i žaberní tyčinky, počty nerozvětvených a rozvětvených ploutevnických paprsků, počet šupin a dodatečně v laboratoři jsme podle Skřelových kostí určili i jejich stáří.

Zvláštní pozornost jsme hned po vytažení z vody věnovali jejich zbarvení, skvrnitosti, meandrování, jež bylo zachyceno i na připojené barevné tabulce. Mladší siven ze Štrbského plesa (před prvním pohlavním dozráním), lišící se značně juvenilním zbarvením od starších kusů, byl již dříve zobrazen v studii o ekologii ryb Štrbského plesa (1958).

Charakteristika prostředí

Štrbské pleso bylo z hlediska hydrobiologického typizováno H r a b ě t e m (1942), ve vztahu k výskytu salmonidů D y k e m (1958). V poslední studii jsou potřebné údaje i o ekologii ryb žijících v plese, o aklimatizačních pokusech a jejich výsledcích, i perspektivě rybích populací. Lze předpokládat, že siven americký byl v plese zdomácněn asi před 50 lety a od té doby se již samovolně, bez lidských zásahů zde rozmnožuje a udržuje. V dalším odkazujeme na citovanou studii.

Javorinka má sivení úsek mezi Podspády a Vojtasovou. Přivádí vody z nadmoř-

Obr. 1. Dlouhé, otevřené výmoly na Javorince osidlují jen pstruzi

ských poloh okolo 1500 m (od masivu Široké), je silně zastíněna lesními porosty, takže si udržuje chladnou vodu, dravě se rozvodňuje a posunuje i velké balvany. Pod Podspády, kde jsme narazili na výskyt sivenů, protéká nadmořské polohy okolo 900 m, rozšiřuje své koryto a vytváří dlouhé výmoly, vroubené s pravé strany úsypovými svahy. V zúžených částech koryta, zastíněných pobřežní bariérou jehličnatých stromů a olší, v místech kde je dno "vydlážděno" od povodní velkými plochými kameny, přes něž voda prudce klouže a kde ani pstruh obecný nemá dostatek vhodných stanovišť, jsou takřka čistá sivenová pásma. Jsou vystřídána opět nejbližším otevřenějším výmolem, osídleným převážně pstruhy.

Schopnost sivena využít prostředí s neobyčejně rychlým, až strhujícím pohybem vody, známá z jiných - případně i regulovaných - horských povodí, se v Javorince zvláště názorně potvrzuje a vysvětluje jeho trvalé udržení po aklimatizaci.

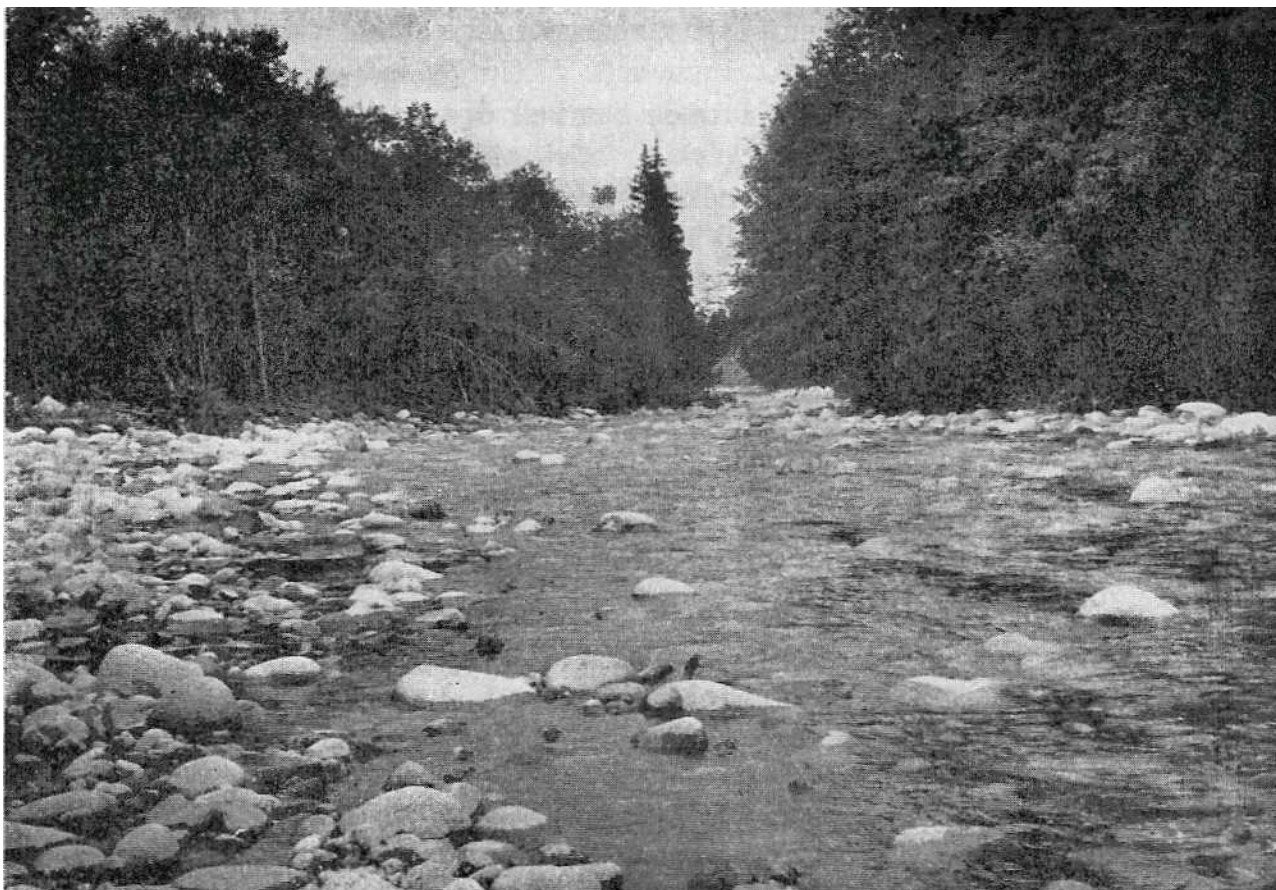
Siven americký ze Štrbského plesa, samec, 40 cm dlouhý, 1 kg těžký, 7 let starý. Siven z Javorinky, tříapůlletý, samec, 21 cm dlouhý, 150 g těžký.

V otevřeném řečišti, přístupném slunci, na dolním toku Javorinky před soutokem s Bialkou jsme již žádného sivena nezastihli a ani v Bialce prošetřené několik km vzhůru

proti proudu od soutoku, se siven neobjevil, ač sem mohl snadno vyplout. Jeho specifické nároky na plně vyhovující prostředí jsou v popsané lokalitě zvláště názorně průkazné.

Vzhled sivenů

Mladší siveni jsou v Štrbském plese do první pohlavní zralosti štíhle, dlouze stavěni, s poměrně malou hlavou a hluboce vykrojenou ocasní ploutví (viz tab. v Sborníku TANAP, 2, 1958). Převládá u nich zelenavé zbarvení s výrazným tmavým meandrováním u hřbetu.

Obr. 2. Široké, osluněné koryto, zvláště silně ohrožené pohybem balvanů, je takřka prasto ryb

Od postranní čáry dolů k břichu jsou namodralí s četnými žlutými skvrnami a malým počtem temněrudých "teček" v modrém lemu; břicho má slabě narůžovělý nádech, zesilující před třením. Skřele jsou růžově-fialové. Řitní ploutev dole bíle ovroubena, nad bílým lemem šedočerný pruh, a pak nahnědlá, ocasní ploutev je rovněž nahnědlá. Starší jedinci, kteří se jednou nebo vícekrát třeli, mají hřbet modravý, meandrování mizí, od postranní čáry jsou červenaví, na břicho až do krvava a podržují toto výrazné zbarvení i mimo dobu tření. V hřbetní partii mají světle modré skvrny, na bocích červenavé, ovroubené modravými dvorcí. Skřele jsou zelenavé, hrdlo namodralé, prsní, břišní a řitní ploutev má výrazný bílý okraj, po něm černý pruh a dál opět krvavou červeň. Hřbetní ploutev je nazelenalá, ocasní hnědočervená (viz barevnou tabulku). V tlamě je výrazná černá pigmentace.

V Javorince je letní vzhled sivenů (samců) zelenožlutý, břicho mdlé červené, skřele nazlátlé a nafialovělé. Meandrování u hřbetu je tmavě zelené, pod ním je menší počet namodralých, zelených, níže i žlutých skvrn, jichž dolů přibývá kolem postranní čáry se objevují temněrudé, modře ovroubené skvrny. Hřbetní ploutev má řady černých protáhlých skvrn, ocasní, skořicově zbarvená, má šedo zelené skvrny po okrajích, prsní, břišní a řitní ploutev je bílé, pak černě ovroubena, jinak žlutočervená (viz barevnou tabulku).

Od populací českých vod, zejména Černého jezera na Šumavě, i od sivenů aklimatizovaných v potocích nižších poloh v povodí Svitavy, se siveni Štrbského plesa dosti liší, kdežto mezi jedinci z Javorinky a příslušníky populace pramenů Černého potoka v Hrubém Jeseníku je v zbarvení více shodných znaků.

Rozměry a meristické znaky

V Štrbském plese bylo získáno několik jedinců v kusových délkách 20 - 25 cm, kteří byly puštěni zpět do vody a 6 sivenů větších od 35,4 cm do 50 cm délky, kteří byli změřeni metodou *S m i t t o v o u*. Jejich proporce udává následující tabula metrica.

V Javorince chyceno celkem 6 sivenů, z nichž dva samci 21 a 22,2 cm dlouzí změřeni a zaneseni rovněž do tabulky. V červnu 1963 odtud zpracováni další 4 siveni.

Uvedený materiál je jen orientačním pohledem na tělesné proporce sivenů studovaných lokalit a vyžadoval by doplnění až k průkazným, statisticky vyhodnotitelným číslům zpracovaných ryb (jež v Štrbském plese nelze zatím získat pro početní oslabenost stavu sivenů). V Javorince by takto mohli být výhledově zpracováni siveni, kteří se použijí k umělému výtěru a u nichž nebude naděje, že se ještě zotaví (určité procento zaplísňujících a pod.).

Vcelku lze předběžně konstatovat, že v Štrbském plese má siven možnost dosáhnout mimořádných kusových velikostí přesahujících 1 kg (mimořádných v poměru k drsnému prostředí jezera, dlouhému zámrazu, potravní konkurenci se strany jesenů zlatých i nedostatku hrubší potravy). V Javorince lze za horní hranici jeho růstových možností označit délku 25 - 30 cm, což odpovídá poměrům vysokohorské bystřiny, převážně zastíněné lesem, trpící stále povodněmi, i krátké vegetační době.

Váha sivenů z plesa je při kusové délce 35 cm blížká 0,5 kg, u jedinců dorostlých k 40 cm se zvyšuje na 0,6 kg a 50 cm dlouhý samec vážil 1 kg.

Poměrně dobře zmasilí jsou siveni z Javorinky, vážící při 21 cm délky 150 g, při 22,2 cm již 170 g, tedy zřetelně více nežli stejně dlouzí pstruzi tatranských bystřin zvážení v téže roční době. V Černém potoce jsou stejně dlouzí siveni v létě o několik desítek g lehčí. Bylo by ovšem nutné srovnat tyto poměry rovněž u bohatšího materiálu.

Počty ploutevnických paprsků, srovnány s jinými populacemi u nás aklimatizovaných sivenů, nejsou nápadněji odchylné. U hřbetní ploutve převládá počet paprsků 3/10, (jako v Černém potoce), ocasní ploutev 17 -19 paprsků (v Černém potoce 19), řitní je poměrně variabilní, podobně jako u srovnávané populace, břišní je o 1 měkký paprsek rozdílná, prsní rovněž varíruje (pokud menší materiál dovoluje orientačně srovnat) a v 1 případě se blíží vzorcem 1/12 údaji Šámalovu z Černého jezera (až 15 měk. paprsků).

Šupinové řady, obtížně spočitatelné, mají na postranní čáře 127 -153 šupin, tedy podstatně méně než 180-190, jež byly zjištěny u sivenů z Černého potoka (O l i v a je v Černém jezeře nezjišťoval). Rovněž počty řad nad a pod postranní čarou jsou značně odlišné; 25 -49 (v Černém potoku jen 27 -33), pod boční čarou 35-72 (proti maximálně 52 v srovnávané lokalitě). Uvedené by nasvědčovalo, že tyto tělesné znaky jsou u sivenů značně neustáleny.

Počet žaberních tyčinek je rovněž variabilní a krom toho asymetrický (shodně s údaji Olivovými i Dykovými). V sledovaném materiálu napočteno 13 -18 tyčinek, což zhruba odpovídá poměrům u sivenů Černého jezera i Černého potoka.

Srovnávat metrické údaje o sivenech získaných Olivou v Černém jezeře (1952) s našimi měřeními ze Štrbského plesa, tedy z podobných životních prostředí, je nevhodné. V Černém jezeře žije zakrslejší typ sivenů, v Štrbském plese naopak populace mohutnějších sivenů. O l i v a měřil siveny okolo 20 cm dlouhé, my jsme získali až 50 cm dlouhého jedince.

Ani pro věrohodnější srovnání sivenů horského potoka v Hrubém Jeseníku (D y k, 1963) s jedinci z bystřiny Javorinky nemáme dost zaměřeného materiálu, neboť 6 sivenů

může poskytnout jen hrubou orientaci.

Poznámky o letní potravě

V letní potravě sivenů Štrbského plesa zastížení okřídlení mravenci a různí brouci spadlí při letu na hladinu (viz D y k, 1958).

V Javorince na sklonku srpna byla zaživadla jednoho sivena zaplněna zbytky larev chrostíků (Trichoptera), u druhého nalezen 1 mravenec, zbytky brouků z rodů nosatců, 1 srpice, 1 larva pošvatky. Na začátku druhé poloviny června zastížený v zaživadlech četné larvy chrostíků (až 30), larev hmyzu ve vodě metamorfujícího (rybáříce), i suchozemský hmyz, jako mravenci, lumci aj.; (v předchozím dnu byla zvýšená kalná voda).

Obr. 3. Charakteristický, téměř „čistý“ úsek sivena na Javorince, velmi silně průtočný, zastíněný stromy, s velkými plochými kameny na dně. Foto: ing. S. Dyková

Je zřejmé, že podobně jako pstruh, je i siven konzumentem všech vodních i suchozemských, do vody stržených, nebo nad hladinou letících organismů, které se mu podaří uchvátit (v Štrbském plese pozorován i určitý rytmus mezi konzumem benthosu a náletem hmyzu na hladinu, související s dosažitelností těchto složek).

Otázky růstového tempa nelze na tomto orientačním materiálu řešit.

Parazitace, do značné míry související i s konzumem mezihostitelských vodních organismů, byla vyřešena ve zvláštní práci (1956, 1957) a zabývali se jí také K a š t á k a Ž i t ň a n (1960). V sivenech z Javorinky nezastížení zatím žádní cizopasnici.

Siveni — tabula metrica

Datum	16. 6. 1963	24. 8. 62	16. 6. 1963	24. 8. 62
Lokalita	Javorinka	Javorinka	Javorinka	Javorinka
Longitudo max. — ab in mm	160	210	212	222
Longitudo corporis — ad in mm	154	201	208	213
In % longitudinis corporis — ad:				
Longitudo capitis — ac	19	23	20	22
Dist. praedorsalis — ae	40	37	39	45
Dist. praepect. — af	21	22	20	23
Dist. praeentr. — ag	45	51	47	51
Dist. praeanal. — ah	66	70	68	69
Altitudo corp. max. —	21	23	27	25
Latitudo corp. max. — tte	12	13	10	11
Longit. pedunculi caudalis — n _{1d}	25	24	23	24
Longitudo D — eé	12	10	11	13
Longitudo P — ff'	11	14	12	15
Longitudo V — gg'	8	11	10	13
Longitudo A — hh'	12	13	11	13
In % longitudinis capitis — ac:				
Dist. Praeorbitalis — ach	27	26	29	30
Diameter oculi — chi	20	20	19	17
Dist. postorbitalis — ic	47	59	52	65
Dist. interocularis — jj'	30	33	38	37
Longit. maxillae — al	60	59	67	72
Altitudo capitis — xx ₁	80	61	60	61
Latitudo capitis — ss ₀	53	54	45	48
In % dist. P—V — fg:				
Longit. P — ff'	43	48	46	53
In % dist. V—A — gh:				
Longit. V — gg'	39	58	48	63
In % longit. pedunc. caud. — n _{1d}				
Altitudo pedunc. caud. — zh	47	77	65	71
Min. alt. corporis — h _{1n2}	32	44	44	46
Pohlaví	0	♂	0	♂
Váha g	33	150	85	170
Žaberních tyčinek vpravo/vlevo	14/14	18/13	14/14	15/15
Počet paprsků v ploutvích:				
Dorsale	3/10	3/9	3/10	3/10
Pectorale	2/10	2/11	1/10	1/10
Ventrále	1/7	1/7	1/6	1/8
Anale	2/8	3/8	2/9	3/9
Caudale	17	19	19	17
Šupin na boční čáře		153	162	
Řad šupin nad boční čarou		25	44	
Řad šupin pod boční čarou		35	52	
Stáří		3+		3+

16. 6. 1963	16. 6. 1963	11. 9. 54	11. 9. 54	10. 6. 55	9. 9. 54	24. 8. 54	9. 6. 55
Javorinka	Javorinka	Štrbské Pleso	Štrbské Pleso	Štrbské Pleso	Štrbské Pleso	Štrbské Pleso	Štrbské Pleso
240	243	354	361	363	380	410	500
234	240	340	342	346	373	400	485
24	23	22	21	21	21	23	26
43	40	42	44	41	43	42	44
22	22	21	22	20	22	22	25
48	48	49	50	50	49	50	54
65	69	68	68	68	66	66	70
24	23	23	23	24	24	21	21
13	11	11	12	12	11	7	9
26	25	26	24	25	25	25	24
14	14	12	11	12	11	12	14
14	13	16	15	13	13	14	17
12	12	13	13	12	11	12	13
13	13	14	13	13	11	14	13
34	25	29	32	24	33	29	32
14	18	15	15	20	13	16	12
54	58	56	64	61	57	58	57
32	35						
70	65	64	67	55	63	61	64
63	60	68	78	82	74	65	61
45	40	45	49		46		
56	56	55	54	45	52	49	58
62	62	64	68	61	58	64	88
61	59	63	69	64	63	58	58
42	38	42	46	42	43	37	38
0	0	♂	♂	♀	♂	♀	♂
130	135	460	450	510	600	590	1000
15/14	15/14	18/18	15/17				16/16
3/10	3/10	3/10	3/10		3/10		
1/12	1/12	1/12	1/11		2/9		
1/7	1/7	1/8	1/8		2/8		
2/9	2/9	1/9	2/9		3/8		
19	19	19	19		18		
188	176	121	133		127		
48	42	38	49		41		
62	54	58	61		72		
		5+	5+	5+	5+	6+	7+

K biologii rozmnožování

U starších sivenů ze Štrbského plesa je pozoruhodná otázka rozmnožování. Koncem podzimu a před zámrazem byli v minulých letech občas pozorováni uhynulí siveni. Souvislost s vyčerpáním po tření, případně se zaplísněním, nebo jiným onemocněním oslabených jedinců je zřejmá. Zdá se, že samci podržují déle plodnost nežli samice, neboť ještě 7 let starý mlíčník ve váze 1 kg měl varlata v červenci 1955 již ve váze 10 g s jasnou tendencí k funkci při nejbližším podzimním tření. Naopak 6-letá samice, vážící jen 590 g, celkově sešlá, nezotavená po minulém tření, měla 24. VIII. 1956 jikry jen velikosti prosa a krom toho se v její dutině tělní nacházelo 40 nevstřebaných loňských nevytřených jiker. Jiná, 5-letá, z 10. VI. 1955, vážící 510 g, nahromadila již na začátku sezony intenzivního žraní kolem zaživadel 5 g rezervního tuku.

Podle stáří a průběhu tření, zdravotního stavu, případných obtíží se vstřebáváním nevytřených jiker a pod. dochází k individuálním rozdílům v útlumu pohlavní činnosti, nebo dokonce k takové tělesné opotřebenosti, že samice hyne již po druhém nebo třetím výtěru. Je zřejmé, že biologie rozmnožování salmonidů v horských vodách bude ještě vyžadovat četných doplňků k ucelenému poznání.

Závěr

Orientační průzkum sivena amerického (*Salvelinus fontinalis* Mitchill, 1815) v Štrbském plese a v bystřině Javorince poskytl první konkrétní poznatky o tomto významném salmonidovi, aklimatizovaném i v některých slovenských vodách již před řadou desetiletí.

Pro oblast Tatranského národního parku je siven v obou lokalitách velmi významný, neboť se udržel bez pomoci člověka a včlenil organicky do fauny vysokohorských vod.

Práce se zabývá jeho vzhledem, zbarvením, plastickými znaky zjištěnými Smittovou metodou, některými meristickými znaky, jež srovnává orientačně také s poznatkami O I i v y o populaci v Černém jezeře na Šumavě i s vlastními dřívějšími poznatkami z Černého potoka v Hrubém Jeseníku.

V počtu šupin, ploutevnických paprsků, žaberních tyčinek jsou zřejmě i tatraňští siveni variabilní.

V závěrečné části se předběžná studie dotýká okrajově i letní potravy sivenů a biologie jejich rozmnožování.

Invaze parazitů u sivenů Štrbského plesa byly studovány a publikovány již dříve (1957), poznámky o jejich ekologii o rok později (1958).

Nevyjasněn zůstává původ sivenů, kteří byli kdysi vysazeni do Štrbského plesa a do bystřiny Javorinky.

Rukops dodán: 15. IV. 1963

Adresa autorů: Prof. MVDr. Sc. Dr. Václav Dyk a Ing. Sylva Dyková, Palackého 1. (Veterinární fakulta VŠZ, Katedra parazitologie)

LITERATURA

D y k V.: Parasitofauna ryb Tatranských ples, Československá parazitologie, III, 33-42, 1956

D y k V.: Dynamika endoparasitů ryb Tatranských jezer, Biológia, XII, 5: 333-351, 1957

D y k V.: Ekologické poznatky o rybách Štrbského plesa, Sborník prác o Tatranskom národnom parku, 2: 74-96, 1958

D y k V.: Siven americký v pramenech Černého potoka, Zoologické listy 12, 3: 231-238, 1963

Fr i č A. - V á v r a V.: Výzkumy zvířeny ve vodách českých III, Archiv pro přírodově-

decký výzkum Čech, 10, 1898

H r a b ě S.: O benthické zvířené jezer ve Vysokých Tatrách, Physiographica Slovaca, sv. I, 1942

K a š ť á k V. - Ž i t ň a n R.: The Helminth Fauna of Fishes in Slovak Lakes, Helminthologia II, 3-4: 318-322, 1960

K o m á r e k J.: Tatranská zvířena, Naše Tatry, 1931

O l i v a O.: O druhové příslušnosti sivenů z Černého jezera na Šumavě, Věstník čsl. zoolog. společnosti XVI, 1-2: 143-149, 1952

Š á m a l J.: Siven alpský, Věda přírodní XVIII, 1: 1-4, 1937

Š i m e k Z.: Máme o jeden druh ryb méně? Českoslov. rybář, III, 7: 128-129, 1948

V o l f F.: Siveni v černém jezeře, Českoslov. rybář III, 7: 129 -130, 1948

ГОЛЬЦЫ ТАТРАНСКИХ ВОД

Вацлав Дык - Сильва Дыкова

Резюме

Ориентировочное обследование гольца американского (*Salvelinus fontinalis* Mitchill, 1815) в Штрбском горном озере и в горном потоке Яворинке дало первые конкретные сведения об этом замечательном сальмониде, акклиматизированном и в некоторых словацких водах перед многими десятилетиями.

Для области Татранского национального парка голец является в обоих местонахождениях весьма замечательным явлением, потому что удержался без помощи человека и включился органически в фауну высокоторных вод.

Работа занимается внешним видом, окраской, пропорциями, установленными Смиттовым методом, некоторыми анатомическими признаками и ориентировочно сравнивает эти данные со сведениями о населенности этих рыб в Черном озере на Шумаве и в Черном потоке (Грубы Есеник).

По количеству чешуй, плавниковых лучей, жаберных тычинок и татранские гольцы являются явно непостоянными.

В заключительной части статья слегка касается летнего корма гольцев и биологии их размножения. Паразитизм у гольцев Штрбского горного озера был опубликован уже раньше (1957), заметки о их экологии также (1958).

Невыясненным остается вопрос о происхождении гольцев, которые были когда то выпущены в Штрбское горное озеро и в горный поток Яворники.

BROOK TROUT IN THE TATRA MOUNTAINS WATERS

By Václav Dyk - Sylva Dyková

Summary

Orientation research on the existence of Brook Trout (*Salvelinus fontinalis* Mitchill, 1815) in Štrba Lake and in the Javorinka torrent yielded the first concrete knowledge about this noted salmonid, acclimatized in some Slovak waters for many decades.

For the Tatra National Park region Brook Trout in both localities is of great significance, because it persevered without man's assistance and incorporated itself organically into the fauna of the high-mountain waters.

The paper deals with its appearance, colouring, proportions (ascertained by Smitt method) some anatomical characteristics which are compared in the light of knowledge of

this fish populations in Černé Jezero (Black Lake) in Šumava and Černý potok (Black Brook) in Jeseník.

In respect of scales, fin rays and gill characteristics the Tatra Brook trouts are clearly variable.

In conclusion the paper marginally touches the summer food of the trout and biology of the reproduction.

Parasitism occurring in Brook Trout was published before (1957), and so was their ecology (1958).

Uncertain remains the origin of this Brook Trout, which was stocked some time ago in Štrba Lake and in the Javorinka brook.

DIE BACHSAIBLINGE DES TATRAHOCHGEBIETES

Václav Dyk - Sylva Dyková

Zusammenfassung

Orientierende Untersuchungen über den Bachsaibling (*Salvelinus fontinalis* Mitchell, 1815) im Štrbské Pleso und im Sturzbach Javorinka brachten die ersten konkreten Erkenntnisse über diesen bedeutenden Salmoniden, der auch in manchen slowakischen Gewässern schon seit Jahrzehnten aklimatisiert ist.

Im Gebiete des Tatra-Nationalparkes ist der Bachsaibling in beiden Lokalitäten von großer Bedeutung, denn er erhielt sich hier ohne menschliche Beihilfe und gliederte sich organisch in die Fauna der Hochgebirgsgewässer ein.

Beschrieben werden das Aussehen, die Färbung, die Ausmaße (mit Hilfe des Verfahrens nach Smitt festgestellt), manche anatomischen Merkmale, die orientierend auch mit den Erkenntnissen über die Populationen dieser im Černé jezero (Bohmerwald) und im Černý potok (Altvatergebirge) verglichen wurden.

In der Anzahl der Schuppen, der Flossenstrahlen und der Kiemenstacheln gibt es auch bei den Bachsaiblingen der Hohen Tatra deutliche Variationen. Im Abschluß der Arbeit wird auch die Futteraufnahme im Sommer und die Biologie der Vermehrung der Bachsaiblinge berührt.

Der Schmarotzerbefall der Bachsaiblinge im Štrbské Pleso wurde schon früher beschrieben (1957), ebenso wie Bemerkungen zu ihrer Oekologie (1958).

Ungeklärt bleibt die Herkunft der Bachsaiblinge, die seinerzeit im Štrbské Pleso und im Sturzbach Javorinka ausgesetzt wurden.